

Úřední věstník

Evropské unie

C 19

Svazek 48

České vydání

Informace a oznámení

22. ledna 2005

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Soudní dvůr

SOUDNÍ DVŮR

2005/C 19/01	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-164/01 P: G. Van den Berg proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství (Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost — Mléko — Doplnková dávka — Referenční množství — Producenti, kteří přijali závazek neuvádět na trh — Producenti SLOM — Změna zemědělského podniku — Odmítnutí přidělení zvláštního referenčního množství)	1
2005/C 19/02	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. prosince 2004 ve věci C-41/02: Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království (Nesplnění povinnosti státem — Články 30 a 36 Smlouvy o ES (nyní po změně článku 28 ES a 30 ES) — Potraviny, do kterých byly přidány vitamíny nebo minerální soli — Vnitrostátní právní předpisy podmiňující jejich uvedení na trh existencí nutriční potřeby — Opatření s rovnocenným účinkem — Odůvodnění — Veřejné zdraví — Proporcionalita)	1
2005/C 19/03	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 11. listopadu 2004 ve věci C-372/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht): Roberto Adanez-Vega proti Bundesanstalt für Arbeit (Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Určení použitelných právních předpisů — Dávky v nezaměstnanosti — Podmínky sčítání dob pojištění nebo zaměstnání — Vnitrostátní opatření nezohledňující dobu povinné vojenské služby vykonané v jiném členském státě)	2
2005/C 19/04	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 30. listopadu 2004 ve věci C-16/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hövrrätten över Skåne och Blekinge): Peak Holding AB proti Axolin-Elinor AB (Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Čl. 7 odst. 1 — Vyčerpání práva z ochranné známky — Uvedení zboží na trh v EHP majitelem ochranné známky — Pojem — Zboží nabídnuté k prodeji spotřebitelům a následně stažené — Prodej subjektu usazenému v EHP se závazkem uvedení zboží na trh vně EHP — Následný prodej zboží jinému subjektu usazenému v EHP — Obchodování v EHP)	3

2005/C 19/05	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. prosince 2004 ve věci C-42/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (Nesplnění povinnosti státem — Rybolov — Zachování a řízení zdrojů — Kontrolní opatření pro rybolovné činnosti) 3	3
2005/C 19/06	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 25. listopadu 2004 ve věci C-109/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van beroep voor het bedrijfsleven): KPN Telecom BV proti Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA) (Telekomunikace — Směrnice 98/10/ES — Otevřený přístup k síti pro hlasovou telefonii — Poskytnutí informací týkajících se účastníků — Stanovení cen) 4	4
2005/C 19/07	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 2. prosince 2004 ve věci C-226/03 P: José Martí Peix SA proti Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek — Rybolov — Finanční podpora Společenství — Snížení podpory — Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 — Články 1 a 3 — Promlčecí doba) 5	5
2005/C 19/08	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. června 2004 ve věci C-255/03: Komise Evropských společenství proti Belgickému království („Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb zboží — Opatření s rovnocenným účinkem — Značka kvality a původu — ‚Valonská značka kvality‘“) 5	5
2005/C 19/09	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. prosince 2004 ve věci C-398/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Helsingin hallinto-oikeus): E. Gavrielides Oy (Směrnice 90/642/EHS — Maximální limity reziduí pesticidů — Vinné listy) 5	5
2005/C 19/10	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 25. listopadu 2004 ve věci C-447/03: Komise Evropských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Správa odpadů — Továrna a skládky v provincii Foggia — Směrnice 75/442/EHS ve znění směrnice 91/156/EHS — Články 4 a 8) 6	6
2005/C 19/11	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 28. října 2004 ve věci C-16/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/654/EHS — Ochrana pracovníků — Bezpečnost a ochrana zdraví pracovníků na pracovišti — Dveře nouzových východů, okna, světlíky — Neprovedení) 6	6
2005/C 19/12	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. prosince 2004 ve věci C-48/04: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (Nesplnění povinnosti — Směrnice 2000/76/ES — Spalování odpadů — Neprovedení) 7	7
2005/C 19/13	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-85/04 Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/17/ES — Reorganizace a likvidace pojišťoven — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 7	7
2005/C 19/14	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-87/04: Komise Evropských společenství proti Belgickému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/17/ES — Reorganizace a likvidace pojišťoven — Neprovedení směrnice ve stanovené lhůtě) 8	8
2005/C 19/15	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-91/04: Komise Evropských společenství proti Švédskému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/29/ES — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 8	8

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 19/16	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. prosince 2004 ve věci C-97/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/76/ES — Spalování odpadů — Neprovedení) 8	8
2005/C 19/17	Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. října 2004 ve věci C-360/02 P: Carlo Ripa di Meana proti Evropskému parlamentu (Opravný prostředek — Bývalý poslanec Evropského parlamentu — Prozatímní režim starobního důchodu — Pozastavení vyplácení důchodu v návaznosti na zvolení tohoto poslance členem regionální rady — Žaloba na neplatnost — Potvrzující akt — Nepřípustnost — Zjevně neopodstatněný opravný prostředek) 9	9
2005/C 19/18	Usnesení Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2004 ve věci C-288/03 P: Bernard Zaoui a další proti Komisi Evropských společenství (Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Odvolání z části zjevně neopodstatněné a z části zjevně nepřijatelné) 9	9
2005/C 19/19	Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 1. října 2004 ve věci C-379/03 P: Rafael Pérez Escobar proti Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek — Státní podpory — Žaloba pro nečinnost — Aktivní legitimace — Přípustnost žaloby) 10	10
2005/C 19/20	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. října 2004 ve věci C-18/04 P: Grégoire Krikorian a další proti Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Žaloba o náhradu škody — Opravný prostředek zčásti zjevně nepřijatelný a zčásti zjevně neopodstatněný) 10	10
2005/C 19/21	Věc C-456/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia ze dne 20. července 2004 ve věci Agip Petroli Spa proti Capitaneria di Porto di Siracusa, Capitaneria di Porto di Siracusa, sezione staccata di Santa Panagia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, zúčastněná osoba: Arbix Diamone Shipping 10	10
2005/C 19/22	Věc C-458/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Tribunal Administratif de Caen (prvního senátu) ze dne 5. října 2004 ve věci Chambre de commerce et d'industrie de Flers-Argentan proti Directeur ds services fiscaux, Dircofi Ouest 11	11
2005/C 19/23	Věc C-463/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Milano (Itálie) ze dne 29. září 2004 ve věci Federconsumatori a další proti Comune di Milano a AEM Spa 11	11
2005/C 19/24	Věc C-464/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Milán, usnesením ze dne 29. září 2004 ve věci Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM a další proti Comune di Milano a AEM SpA 12	12
2005/C 19/25	Věc C-466/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Sala de lo Social ze dne 1. října 2004 ve věci Manuel Acereda Herrera proti Servicio Cántabro de Salud 12	12
2005/C 19/26	Věc C-471/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 14. července 2004 ve věci Finanzamt Offenbach Main-Land proti Keller Holding GmbH 14	14

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 19/27	Věc C-473/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hof van Cassatie (Belgie) ze dne 22. října 2004 ve věci Plumex proti Young Sports N.V.	14
2005/C 19/28	Věc C-481/04: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 3. srpna 2004 ve správním sporu Engin Torun proti městu Augsburg	14
2005/C 19/29	Věc C-482/04 P: Opravný prostředek podaný dne 22. listopadu 2004 proti usnesení vydanému dne 6. září 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve věci T-213/02 mezi SNF S.A. a Komisí Evropských společenství	15
2005/C 19/30	Věc C-483/04: Žaloba podaná dne 22. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	15
2005/C 19/31	Věc C-501/04: Žaloba podaná dne 6. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království	16
2005/C 19/32	Výmaz věci C-177/02	16
2005/C 19/33	Výmaz věci C-330/02	17
2005/C 19/34	Výmaz věci C- 77/03	17
2005/C 19/35	Výmaz věci C-257/03	17
2005/C 19/36	Výmaz věci C- 340/03	17
2005/C 19/37	Výmaz věci C-518/03	17
2005/C 19/38	Výmaz věci C-62/04	17
2005/C 19/39	Výmaz věci C-86/04	17
2005/C 19/40	Výmaz věci C-92/04	18
2005/C 19/41	Výmaz věci C-230/04	18
	SOD PRVNÍHO STUPNĚ	
2005/C 19/42	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. prosince 2004 ve věcech T-120/01 a T-300/01, Carlo De Nicola proti Evropské investiční bance (Zaměstnanci Evropské investiční banky — Přípustnost — Pracovní podmínky — Disciplinární řízení — Zproštění funkcí — Okamžité zrušení pracovního poměru)	19
2005/C 19/43	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 18. listopadu 2004 ve věci T-176/01, Ferreire Nord SpA proti Komisi Evropských společenství (Státní podpory — Pokyny Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí — Ocelářský podnik — Výrobky spadající pod Smlouvu o ES — Režim schválené podpory — Nová podpora — Zahájení formálního řízení — Lhůty — Práva na obhajobu — Legitimní očekávání — Odůvodnění — Časová působnost pokynů Společenství — Environmentální účel investice)	20

2005/C 19/44	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. prosince 2004 ve věci T-11/02, Spyridon de Athanassios Pappas proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Propuštění — Měsíční příspěvek podle článku 50 služebního řádu — Služby zohledněné při výpočtu příspěvku — Zaměstnání před vstupem do služebního poměru ve Společenství — Převedení nároků z důchodového pojištění) 20	20
2005/C 19/45	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. listopadu 2004 ve věci T-164/02, Kaul GmbH proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ARCOL — Starší slovní ochranná známka Společenství CAPOLE — Rozsah přezkumu odvolacího senátu — Posouzení skutečností předložených odvolacímu senátu) 21	21
2005/C 19/46	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 9. listopadu 2004 ve spojených věcech T-285/02 a T-395/02, Eva Vega Rodríguez proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Všeobecné výběrové řízení — Dotazník s více variantami odpovědí — Přesnost odpovědí klíče řešení — Soudní kontrola — Omezení) 21	21
2005/C 19/47	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. listopadu 2004 ve věci T-396/02, August Storck KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Trojrozměrná ochranná známka — Tvar bonbónu — Absolutní důvody pro zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 40/94) 22	22
2005/C 19/48	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. listopadu 2004 ve věci T-402/02, August Storck KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka společenství — Obrazová ochranná známka ztvárňující tvar obalu z krouceného papíru (tvar obalu bonbónu) — Předmět přihlášky — Absolutní důvod zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Užíváním získaná rozlišovací způsobilost — Čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 40/94 — Právo být vyslechnut — Čl. 73 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94 — Zkoumání skutečností z moci úřední — Čl. 74 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94) 22	22
2005/C 19/49	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 9. listopadu 2004 ve věci T-116/03, Oreste Montalto proti Radě Evropské Unie (Úředníci — Přijetí — Dočasný zaměstnanec — Oznámení o volném pracovním místě — Přijímací řízení) 22	22
2005/C 19/50	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. listopadu 2004 ve věci T-165/03, Eduard Vonier proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Výběrové řízení — Nezapsání na rezervní listinu — Vnitrostátní seminář — Složení zkušební komise — Ústní zkouška — Soukromý život — Jazykové znalosti) 23	23
2005/C 19/51	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. července 2004 ve věci T- 29/03, Comunidad Autónoma de Andalucía proti Komisi Evropských společenství (Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) — Zpráva o správním vyšetřování ohledně uvedení olivového oleje na trh v Andalusii (Španělsko) — Stížnost — Nepřípustnost) 23	23
2005/C 19/52	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. září 2004 ve věci T-14/04, Alto de Casablanca, SA proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Zastoupení advokátem — Zjevná nepřípustnost) 24	24

2005/C 19/53	Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 7. července 2004 ve věci T-37/04 R, Região autónoma dos Açores proti Radě Evropské unie (Řízení o předběžném opatření — Rybolov — Nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 — Návrh na odklad provádění jeho části a na jiná předběžná opatření — Přípustnost — Naléhavost — Vedlejší účastenství)	24
2005/C 19/54	Věc T-350/04: Žaloba podaná dne 24. srpna 2004 Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	24
2005/C 19/55	Věc T-351/04: Žaloba podaná dne 24. srpna 2004 Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	25
2005/C 19/56	Věc T-352/04: Žaloba podaná dne 24. srpna 2004 Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	26
2005/C 19/57	Věc T-398/04: Žaloba podaná dne 8. října 2004 Henkel KGaA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	26
2005/C 19/58	Věc T-400/04: Žaloba podaná dne 1. října 2004 Arch Chemicals, Inc., a Arch Timber Protection Limited proti Komisi Evropských společenství	27
2005/C 19/59	Věc T-401/04: Žaloba podaná dne 1. října 2004 Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH proti Komisi Evropských společenství	28
2005/C 19/60	Věc T-402/04: Žaloba podaná dne 1. října 2004 Rhodia Consumer Specialties Limited proti Komisi Evropských společenství	28
2005/C 19/61	Věc T-403/04: Žaloba podaná dne 1. října 2004 Sumitomo Chemical (UK) PLC proti Komisi Evropských společenství	29
2005/C 19/62	Věc T-404/04: Žaloba podaná dne 1. října 2004 Troy Chemical Company BV proti Komisi Evropských společenství	29
2005/C 19/63	Věc T-410/04: Žaloba podaná dne 4. října 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství	29
2005/C 19/64	Věc T-425/04: Žaloba podaná dne 13. října 2004 Francouzskou republikou proti Komisi Evropských společenství	30
2005/C 19/65	Věc T-427/04: Žaloba podaná dne 13. října 2004 Francouzskou republikou proti Komisi Evropských společenství	31
2005/C 19/66	Věc T-443/04: Žaloba podaná dne 5. listopadu 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství	32
2005/C 19/67	Věc T-446/04: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2004 CO-FRUTTA Soc. coop. a r.l. proti Komisi Evropských společenství	32

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 19/68	Věc T-451/04: Žaloba na nečinnost podaná dne 18. listopadu 2004 Mediocurso – Establecimiento de Ensino Particular, S.A. proti Komisi Evropských společenství	32
2005/C 19/69	Výmaz věci T-259/99	33
	II Přípravné akty	
		
	III Oznámení	
2005/C 19/70	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 6, 8.1.2005	34

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-164/01 P: G. Van den Berg proti Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost — Mléko — Doplnková dávka — Referenční množství — Producenti, kteří přijali závazek neuvádět na trh — Producenti SLOM — Změna zemědělského podniku — Odmítnutí přidělení zvláštního referenčního množství)

(2005/C 19/01)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-164/01 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 statutu ES Soudního dvora, podaný dne 13. dubna 2001, G. Van den Berg, s bydlištěm v Dalfsen (Nizozemsko), (advokát: E. H. Pijnacker Hordijk), přičemž dalšími účastníky řízení jsou: Rada Evropské unie (zmocněnkyně: A.-M. Colaert) a Komise Evropských společenství (zmocněnec: T. van Rijn), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissochet a N. Colneric (zpravodaj), soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) G. Van der Bergovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 227, 11.8.2001.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 2. prosince 2004

ve věci C-41/02: Komise Evropských společenství proti Nizozemskému království ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Články 30 a 36 Smlouvy o ES (nyní po změně články 28 ES a 30 ES) — Potraviny, do kterých byly přidány vitamíny nebo minerální soli — Vnitrostátní právní předpisy podmiňující jejich uvedení na trh existencí nutriční potřeby — Opatření s rovnocenným účinkem — Odůvodnění — Veřejné zdraví — Proporcionalita)

(2005/C 19/02)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-41/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: H. van Lier a H. M. H. Speyart) proti Nizozemskému království (zmocněnci: H. G. Sevenster a S. Terstal), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský (zpravodaj) a U. Løhmus, soudci, generální advokát: M. Poirés Maduro, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 2. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Nizozemské království tím, že používá správní praxi, v jejímž rámci potraviny pro běžnou spotřebu obohacené o vitamín A (ve formě retinoidů), vitamín D, kyselinu listovou, selen, měď nebo zinek, které jsou legálně vyrobeny nebo uvedeny na trh v jiných členských státech, mohou být uvedeny na trh v Nizozemsku v případě, že nepředstavují zastupující výrobky ani obnovené potraviny ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) Warenwetbesluit Toevoeging micro-voedingsstoffen aan levensmiddelen (prováděcí vyhláška k Warenwet týkající se přidávání mikroživin do potravin) ze dne 24. května 1996, pouze pokud toto obohacení odpovídá nutriční potřebě nizozemského obyvatelstva, navíc aniž by bylo prověřováno, zda tyto obohacené potraviny nejsou určeny k tomu, aby zastoupily potraviny již uvedené na trh, u kterých je přidání stejných výživových látek povinné, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 30 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 28 ES).

2. Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 11. listopadu 2004

ve věci C-372/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundessozialgericht: Roberto Adanez-Vega proti Bundesanstalt für Arbeit (¹))

(Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Určení použitelných právních předpisů — Dávky v nezaměstnanosti — Podmínky sčítání dob pojištění nebo zaměstnání — Vnitrostátní opatření nezohledňující dobu povinné vojenské služby vykonané v jiném členském státě)

(2005/C 19/03)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-372/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundessozialgericht (Německo) ze dne 15. srpna 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 16. října 2002, v řízení Roberto Adanez-Vega proti Bundesanstalt für Arbeit, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas

a S. von Bahr, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 11. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 13 odst. 2 písm. f) nařízení Rady č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, ve znění aktualizovaném nařízením Rady (EHS) č. 2001/83 ze dne 2. června 1983, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2195/91 ze dne 25. června 1991, musí být vykládán tak, že osoba, která má bydliště v některém členském státě a která v něm je nezaměstnaná po vykonání povinné vojenské služby v jiném členském státě, podléhá právním předpisům členského státu bydliště.

Článek 71 odst. 1 písm. b) bod ii) nařízení č. 1408/71, ve znění pozdějších změn, musí být vykládán tak, že zakládá zvláštní ustanovení pro určení právních předpisů použitelných pro účel dávek v nezaměstnanosti tak, že pokud jsou splněny podmínky tohoto ustanovení, jsou použitelnými právními předpisy ty, které stanoví toto ustanovení.

Postupujícímu soudu přísluší určit, zda jsou podmínky použití čl. 71 odst. 1 písm. b) bodu ii) ve věci v původním řízení splněny či nikoliv.

Pokud jsou podmínky použití čl. 71 odst. 1 písm. b) bodu ii) nařízení č. 1408/71, ve znění pozdějších změn, ve věci v původním řízení splněny, použijí se na osobu, která má bydliště v některém členském státě a která je nezaměstnaná po vykonání povinné vojenské služby v jiném členském státě, rovněž právní předpisy členského státu bydliště.

2) Doba povinné vojenské služby v jiném členském státě zakládá „[doby zaměstnání kterou získala] jako zaměstnaná osoba podle právních předpisů [kteréhokoliv] jiného členského státu“ ve smyslu čl. 67 odst. 1 nařízení č. 1408/71, ve znění aktualizovaném nařízením č. 2001/83, ve znění nařízení č. 2195/91, když je jednak za takovou určena nebo jako taková připuštěna právními předpisy tohoto jiného státu nebo těmito právními předpisy pokládána a uznána za dobu odpovídající době zaměstnání a jednak když byla dotyčná osoba pojištěna ve smyslu čl. 1 písm. a) téhož nařízení během své povinné vojenské služby.

Podmínka, že „dotyčná osoba získala naposled [...] doby pojištění [...] v souladu s právními předpisy, na jejichž základě jsou dávky požadovány“, ve smyslu čl. 67 odst. 3 nařízení č. 1408/71, ve znění pozdějších změn, vylučuje povinnost sčítání dob zaměstnání pouze v případě, že doba pojištění byla získána v jiném členském státě po poslední době pojištění získané v souladu s právními předpisy, na jejichž základě jsou dávky požadovány.

3) Za okolností, jako jsou ty ve věci v původním řízení, článek 3 nařízení č. 1408/71, ve znění aktualizovaném nařízením č. 2001/83, ve znění nařízení č. 2195/91, nevylučuje, aby příslušný orgán pro účely posuzování nároku na dávky v nezaměstnanosti nezohledňovala při výpočtu získaných dob pojištění dobu povinné vojenské služby vykonané v jiném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 7, 11.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 30. listopadu 2004

ve věci C-16/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hövrrätten över Skåne och Blekinge): Peak Holding AB proti Axolin-Elinor AB (¹)

(Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Čl. 7 odst. 1 — Vyčerpání práva z ochranné známky — Uvedení zboží na trh v EHP majitelem ochranné známky — Pojem — Zboží nabídnuté k prodeji spotřebitelům a následně stažené — Prodej subjektu usazenému v EHP se závazkem uvedení zboží na trh vně EHP — Následný prodej zboží jinému subjektu usazenému v EHP — Obchodování v EHP)

(2005/C 19/04)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-16/03, Peak Holding AB, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná Hövrrätten över Skåne och Blekinge (Švédsko) ze dne 19. prosince 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 15. ledna 2003, v řízení: Peak Holding AB proti Axolin-Elinor AB původně Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a R. Silva de Lapuerta, předsedové senátů, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissechet, R. Schintgen a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 30. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 7 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských

států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, musí být vykládán tak, že zboží označené ochrannou známkou nelze považovat za uvedené na trh v Evropském hospodářském prostoru, jestliže je majitel ochranné známky dovezl do Evropského hospodářského prostoru za účelem prodeje v něm nebo jestliže je nabídl k prodeji spotřebitelům v Evropském hospodářském prostoru ve svých prodejnách nebo v prodejnách propojené společností, ale nepodařilo se mu je prodat.

2) Za takového skutkového stavu, jaký je ve sporu v původním řízení, ujednání o zákazu následného prodeje v Evropském hospodářském prostoru obsažené v kupní smlouvě uzavřené mezi majitelem ochranné známky a subjektem usazeným v Evropském hospodářském prostoru nevylučuje uvedení na trh v Evropském hospodářském prostoru ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 89/104, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru, a nebrání tudíž vyčerpání majitelova výlučného práva v případě následného prodeje v Evropském hospodářském prostoru v rozporu s tímto zákazem.

(¹) Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 2. prosince 2004

ve věci C-42/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Rybolov — Zachování a řízení zdrojů — Kontrolní opatření pro rybolovné činnosti)

(2005/C 19/05)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-42/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 4. února 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: T. van Rijn a S. Pardo Quintillán) proti Španělskému království (zmocněnkyně: N. Díaz Abad), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissechet (zpravodaj), S. von Bahr, J. Malenovský, a U. Lohmus, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Španělské království tím, že pro každý rok rybolovu od 1990 do 1997

- nestanovilo vhodné postupy pro použití kvót, které mu byly přiděleny a nepřistoupilo k inspekcím, jakož i k dalším kontrolám, které vyžadují použitelná nařízení Společenství,
- dočasně nezakázalo rybolov po vyčerpání kvót a,
- nepřijalo všechna opatření trestněprávní a správněprávní povahy, která bylo povinno uplatnit vůči kapitánům, kteří porušili tato nařízení nebo vůči jakékoliv jiné osobě odpovědné za toto protiprávní jednání,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 170/83 ze dne 25. ledna 1983, kterým se určuje systém Společenství pro zachování a řízení rybolovných zdrojů, čl. 9 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 3760/92 ze dne 20. prosince 1992, kterým se určuje systém Společenství pro rybolov a akvakulturu, článek 1 a čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 2241/87 ze dne 23. července 1987, kterým se zavádí některá kontrolní opatření rybolovných činností, jakož i článek 2 a čl. 21 odst. 1 a 2 a 31 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o vytvoření kontrolního systému pro společnou rybářskou politiku.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů.

(¹) Úř. věst. C 101, 26.4.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 25. listopadu 2004

ve věci C-109/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van beroep voor het bedrijfsleven): KPN Telecom BV proti Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA) (¹)

(Telekomunikace — Směrnice 98/10/ES — Otevřený přístup k síti pro hlasovou telefonii — Poskytnutí informací týkajících se účastníků — Stanovení cen)

(2005/C 19/06)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-109/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhod-

nutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 8. ledna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 10. března 2003, v řízení KPN Telecom BV proti Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA), za přítomnosti: Denda Multimedia BV, Denda Directory Services BV, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas, K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schieman, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 25. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 6 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/10/ES ze dne 26. února 1998 o uplatňování otevřeného přístupu k síti (ONP) pro hlasovou telefonii a o univerzální službě v oblasti telekomunikací v konkurenčním prostředí musí být vykládán v tom smyslu, že výraz „relevantní informace“ se týká pouze informací týkajících se účastníků, kteří nevyloučili uveřejnění svého jména ve zveřejněném seznamu, a které jsou dostatečné pro to, aby umožnily uživatelům seznamu identifikovat účastníky, které hledají. Tyto informace obsahují v zásadě jméno a adresu účastníka, včetně poštovního směrovacího čísla, a telefonní číslo nebo čísla, která jim byla dotyčnými subjekty přidělena. Členské státy však každopádně mohou stanovit, že další informace budou zpřístupněny uživatelům, pokud se vzhledem ke specifickým vnitrostátním podmínkám jeví nezbytné pro identifikaci účastníků.

2) Článek 6 odst. 3 nařízení směrnice 98/10 v tom, že stanoví, aby byly zpřístupněny třetím osobám relevantní informace za podmínek, které jsou spravedlivé, nákladově orientované a nediskriminační, musí být vykládán v tom smyslu, že:

— co se týče informací, jako je jméno a adresa osob, stejně tak jako telefonní číslo, které jim bylo přiděleno, mohou být poskytovatelem univerzální služby fakturovány pouze náklady na zpřístupnění těchto informací třetím osobám;

— co se týče dalších informací, které tento poskytovatel není povinen zpřístupnit, má poskytovatel právo fakturovat kromě nákladů na zpřístupnění další náklady, které on sám musel vynaložit na získání těchto informací, pokud je zaručeno, že nedojde k diskriminaci třetích osob.

(¹) Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 2. prosince 2004

ve věci C-226/03 P: José Martí Peix SA proti Komisi
Evropských společenství⁽¹⁾*(Opravný prostředek — Rybolov — Finanční podpora Společenství — Snížení podpory — Nařízení Rady (ES, Euratom)
č. 2988/95 — Články 1 a 3 — Promlčecí doba)*

(2005/C 19/07)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-226/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek podle článku 56 statutu Soudního dvora podaný dne 22. května 2003 José Martí Peix SA, se sídlem v Huelva (Španělsko), (advokáti: J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier a D. Domínguez Pérez), přičemž druhým účastníkem řízení je: Komise Evropských společenství (zmocněnec: S. Pardo Quintillán, advokát: J. Guerra Fernández), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Pissotchet a N. Colneric (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 2. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) José Martí Peix SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 17. června 2004

ve věci C-255/03: Komise Evropských společenství proti
Belgickému království⁽¹⁾*(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb zboží —
Opatření s rovnocenným účinkem — Značka kvality a
původu — „Valonská značka kvality““)*

(2005/C 19/08)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-255/03, Komise Evropských společenství (zmocněnci: C.-F. Durand a F. Simonetti) proti Belgickému království

(zmocněnec: E. Dominkovits), jejímž předmětem je určení, že Belgické království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti právní úpravu, která uděluje „valonskou značku kvality“ konečným výrobkům určité kvality vyrobeným nebo zpracovaným ve Valonsku, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 28 ES, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení C. Gulmann (zpravodaj), předseda senátu, S. von Bahr a R. Silva de Lapuerta, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 17. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Belgické království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti právní úpravu, která uděluje „valonskou značku kvality“ konečným výrobkům určité kvality vyrobeným nebo zpracovaným ve Valonsku, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 28 ES.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 2. prosince 2004

ve věci C-398/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Helsingin hallinto-oikeus): E. Gavrielides Oy⁽¹⁾*(Směrnice 90/642/EHS — Maximální limity reziduí pesticidů
— Vinné listy)*

(2005/C 19/09)

(Jednací jazyk: finština)

Ve věci C-398/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Helsingin hallinto-oikeus (Finsko) ze dne 22. září 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 24. září 2003, v řízení zahájeném E. Gavrielides Oy, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts (zpravodaj), předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues a K. Schiemann, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 2. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Směrnice Rady 90/642/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o stanovení maximálních limitů reziduí pesticidů v některých produktech rostlinného původu, včetně ovoce a zeleniny, a na jejich povrchu, ve znění směrnice Komise 2000/42/ES ze dne 22. června 2000, se na vinné listy nepoužije.

(¹) Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 25. listopadu 2004

ve věci C-447/03: Komise Evropských společenství proti
Italské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Správa odpadů — Továrna a skládka v provincii Foggia — Směrnice 75/442/EHS ve znění směrnice 91/156/EHS — Články 4 a 8)

(2005/C 19/10)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-447/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 22. října 2003, Komise Evropských společenství (zmocněnci: R. Amorosi a M. Konstantinidis) proti Italské republice (zmocněnec: I. M. Braguglia ve spolupráci s M. Fiorillim), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení C. Gulmann, předseda pátého senátu, G. Arestis a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 25. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Italská republika tím, že nepřijala opatření nezbytná pro zajištění toho, aby odpady odložené nebo uložené na skládku, vyskytující se na místě bývalé továrny Enichem v Manfredonia (provincie Foggia, Itálie) a na skládce komunálních odpadů Pariti I, která se nachází v okolí Manfredia, byly zpracovány nebo odstraněny bez ohrožování lidského zdraví a bez nutnosti použití postupů či metod způsobily poškození životního prostředí, a tím, že nepřijala předpisy nezbytné k tomu, aby držitel odpadů odložených nebo uložených na skládku, vyskytující se na místě bývalé továrny

Enichem, a držitel odpadů vyskytujících se na skládce Pariti I, jakož i na skládce komunálních odpadů Conte di Troia, která se rovněž nachází v okolí Manfredia, tyto odpady předali soukromému nebo veřejnému zařízení, které odpad sbírá, nebo podniku, který provádí činnosti uvedené v přílohách II A nebo II B směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991, nebo je sami zpracovali nebo odstranili, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 4 a 8 uvedené směrnice.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 28. října 2004

ve věci C-16/04: Komise Evropských společenství proti
Spolkové republice Německo (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/654/EHS — Ochrana pracovníků — Bezpečnost a ochrana zdraví pracovníků na pracovišti — Dveře nouzových východů, okna, světlíky — Neprovedení)

(2005/C 19/11)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-16/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 20. ledna 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: H. Kreppel a D. Martin) proti Spolkové republice Německo (zmocněnci: C.-D. Quassowski a M. Lumma), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet a J. Malenovský, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. října 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Spolková republika Německo nesplnila povinnosti, jež pro ni vyplývají ze směrnice Rady 89/654/EHS ze dne 30. listopadu 1989 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na pracovišti (první samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) tím, že nepřijala nezbytné právní a správní předpisy k dosažení souladu s touto směrnicí.

2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

2) Portugalské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 2. prosince 2004

ve věci **C-48/04: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice** (¹)

(Nesplnění povinnosti — Směrnice 2000/76/ES — Spalování odpadů — Neprovedení)

(2005/C 19/12)

(Jednací jazyk: portugalsština)

Ve věci C-48/04, Komise Evropských společenství (zmocněnci: A. Caeiros a M. Konstantinidis) proti Portugalské republice (zmocněnci: L. Fernandes a F. Andrade), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, N. Colneric a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí 2000/76/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze zmíněné směrnice a zejména z jejího čl. 21 odst. 1.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 18. listopadu 2004 ve věci C-85/04

Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/17/ES — Reorganizace a likvidace pojišťoven — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2005/C 19/13)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-85/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 23. února 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: E. Traversa a P. Léouffre) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues a O. Christmann), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, úřadující předseda čtvrtého senátu, M. Ilešič (zpravodaj) a E. Levits, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Francouzské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**(čtvrtého senátu)****ze dne 18. listopadu 2004****ve věci C-87/04: Komise Evropských společenství proti
Belgickému království⁽¹⁾****(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/17/ES —
Reorganizace a likvidace pojišťoven — Neprovedení směrnice
ve stanovené lhůtě)**

(2005/C 19/14)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-87/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 23. února 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: E. Traversa a P. Léouffre) proti Belgickému království (zmocněnkyně: E. Dominkovits), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, úřadující předseda čtvrtého senátu, M. Ilešič (zpravodaj) a E. Levits, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**(šestého senátu)****ze dne 18. listopadu 2004****ve věci C-91/04: Komise Evropských společenství proti
Švédskému království⁽¹⁾****(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/29/ES —
Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním
souvisejících v informační společnosti — Neprovedení ve
stanovené lhůtě)**

(2005/C 19/15)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-91/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 25. února

2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: K. Banks a K. Simonsson) proti Švédskému království (zmocněnec: A. Kruse), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet, úřadující předseda šestého senátu, S. von Bahr a J. Malenovský (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Švédské království tím, že nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA**(čtvrtého senátu)****ze dne 2. prosince 2004****ve věci C-97/04: Komise Evropských společenství proti
Italské republice⁽¹⁾****(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2000/76/ES —
Spalování odpadů — Neprovedení)**

(2005/C 19/16)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-97/04, Komise Evropských společenství (zmocněnci: R. Amorosi a M. Konstantinidis) proti Italské republice (zmocněnec: I. M. Braguglia ve spolupráci s G. Fiengem), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti státem na základě článku 226 ES podaná dne 26. února 2004, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, N. Colneric a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice a zejména z jejího čl. 21 odst. 1.*

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 94, 17.4.2002.

2) *Carlu Ripovi di Meana se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 305, 7.12.2002.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 29. října 2004

ve věci C-360/02 P: Carlo Ripa di Meana proti Evropskému parlamentu (¹)

(Opravný prostředek — Bývalý poslanec Evropského parlamentu — Prozatímní režim starobního důchodu — Pozastavení vyplácení důchodu v návaznosti na zvolení tohoto poslance členem regionální rady — Žaloba na neplatnost — Potvrzující akt — Nepřípustnost — Zjevně neopodstatněný opravný prostředek)

(2005/C 19/17)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-360/02 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora, podaný dne 2. října 2002, Carlo Ripa di Meana, bývalý poslanec Evropského parlamentu, s bydlištěm v Montecastello di Vibio (Itálie), (advokáti: W. Viscardini a G. Donà), přičemž druhým účastníkem řízení je: Evropský parlament (zmocněnci: A. Caiola a G. Ricci), žalovaný v prvním stupni, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris a J. Klučka, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 29. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) *Opravný prostředek se zamítá.*

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 14. října 2004

ve věci C-288/03 P: Bernard Zaoui a další proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Odvolání z části zjevně neopodstatněné a z části zjevně nepřípustné)

(2005/C 19/18)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-288/03 P, jejímž předmětem je odvolání na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podané dne 3. července 2003, Bernardem Zaoui, s bydlištěm v Combs-la-Ville (Francie), Lucienem Zaoui, s bydlištěm v Netanya (Izrael), Déborah Stain, rozenou Zaoui, s bydlištěm v Ramat Gan (Izrael) (advokát: J. A. Buchinger), dalším účastníkem řízení je: Komise Evropských společenství (zmocněnci: P. Kuijper, F. Dintilhac a C. Tufvesson), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann, R. Schintgen, J. Makarczyk a J. Klučka, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) *Odvolání se zamítá.*

2) *Bernardu a Lucienovi Zaoui, jakož i Déborah Stain, rozené Zaoui, se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 171, 19.7.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 1. října 2004

ve věci **C-379/03 P: Rafael Pérez Escolar proti Komisi Evropských společenství** ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Státní podpory — Žaloba pro nečinnost — Aktivní legitimace — Přípustnost žaloby)

(2005/C 19/19)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-379/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora podaný dne 10. září 2003 Rafaelem Pérezem Escolarem (zmocněnec: F. Moreno Pardo) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. L. Buendía Sierra), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení C. Gulmann (zpravodaj), předseda senátu, R. Schintgen a J. Klučka, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 1. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) R. Pérezovi Escolarovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 18.10.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 29. října 2004

ve věci **C-18/04 P: Grégoire Krikorian a další proti Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství** ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Žaloba o náhradu škody — Opravný prostředek zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný)

(2005/C 19/20)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-18/04 P, jejímž předmětem je opravný prostředek podaný na základě článku 56 Statutu Soudního dvora dne

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

16. ledna 2004 Grégoirem Krikorianem s bydlištěm v Bouc-Bel-Air (Francie), Suzanne Krikorian, rozenou Tatoyan, s bydlištěm v Bouc-Bel-Air (Francie), Euro-Arménie ASBL se sídlem v Marseille (Francie) (avocat: P. Krikorian), přičemž ostatními účastníky řízení byly Evropský parlament (zmocněnci: A. Baas, R. Passos), Rada Evropské unie (zmocněnci: S. Kyriakopoulou, G. Marhic) a Komise Evropských společenství (zmocněnci: C. Ladenburger a G. Dintilhac), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, N. Colneric (zpravodaj) a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 29. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) Účastníkům podávajícím opravný prostředek se ukládá náhrada nákladů tohoto řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia ze dne 20. července 2004 ve věci Agip Petroli Spa proti Capitaneria di Porto di Siracusa, Capitaneria di Porto di Siracusa, sezione staccata di Santa Panagia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, zúčastněná osoba: Arbix Diamone Shipping

(Věc C-456/04)

(2005/C 19/21)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia ze dne 20. července 2004 ve věci Agip Petroli Spa proti Capitaneria di Porto di Siracusa, Capitaneria di Porto di Siracusa, sezione staccata di Santa Panagia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, zúčastněná osoba: Arbix Diamone Shipping, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 29. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

„Zahrnuje pojem ‚cesty předcházející nebo následující kabotáž‘, uvedený v čl. 3 odst. 3 nařízení (EHS) č. 3577/92 ⁽¹⁾, pouze cestu, která je ‚z funkčního a hospodářského hlediska nezávislá, což znamená, že loď veze lodní náklad z nebo do zahraničního přístavu‘, jak jej chápe předpis napadený v původním řízení, anebo zda-li se tento pojem vztahuje rovněž na případ cesty bez nákladu na palubě (cesta se zátěží)?“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Milano (Itálie) ze dne 29. září 2004 ve věci Federconsumatori a další proti Comune di Milano a AEM Spa

(Věc C-463/04)

(2005/C 19/23)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Tribunal Administratif de Caen (prvního senátu) ze dne 5. října 2004 ve věci Chambre de commerce et d'industrie de Flers-Argentan proti Directeur des services fiscaux, Dircofi Ouest

(Jednací jazyk: italština)

(Věc C-458/04)

(2005/C 19/22)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Tribunal Administratif de Caen (prvního senátu) ze dne 5. října 2004 ve věci Chambre de commerce et d'industrie de Flers-Argentan proti Directeur des services fiscaux, Dircofi Ouest, který došel kanceláři Soudního dvora dne 29. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal Administratif de Caen (první senát) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o otázce, zda vnitřní převod finančních prostředků je dotací ve smyslu článku 19 šesté směrnice Rady č. 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 ⁽¹⁾ pro účely výpočtu odpočitatelného podílu.

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně. (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1).

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Milano (Itálie) ze dne 29. září 2004 ve věci Federconsumatori a další proti Comune di Milano a AEM Spa, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 2. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Milano žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

— Je článek 2449 codice civile (občanského zákoníku), jak byl použit v původním řízení, slučitelný s článkem 56 Smlouvy o ES, jak byl vyložen rozsudky ze dne 23. května 2000, C-58/99, ze dne 4. června 2002, C-503/99 a C-483/99, a ze dne 13. května 2003, C-98/01 a C-463/00, pokud se jej dovolává subjekt veřejného práva, který sice ztratil právní kontrolu nad akciovou společností, avšak jako majitel poměrné většiny disponuje značným podílem (v tomto případě 33,4 %) a získá tímto způsobem nepřiměřené kontrolní pravomoci?

— Je článek 2449 codice civile ve spojení s článkem 4 nařízení s mocí zákona č. 332 ze dne 31. května 1994, ve znění zákona č. 474 ze dne 30. července 1994, slučitelný s článkem 56 ES, jak byl vyložen rozsudky Soudního dvora ze dne 23. května 2000, C-58/99, ze dne 4. června 2002, C-503/99 a C-483/99, a ze dne 13. května 2003, C-98/01 a C-463/00 pokud se jej dovolává subjekt veřejného práva, který sice ztratil právní kontrolu nad akciovou společností, avšak jako majitel poměrné většiny disponuje značným podílem (v tomto případě 33,4 %) a získá tímto způsobem nepřiměřené kontrolní pravomoci?

— Je článek 2449 codice civile slučitelný s článkem 56 ES, jak byl vyložen rozsudky Soudního dvora ze dne 23. května 2000, C-58/99, ze dne 4. června 2002, C-503/99 a C-483/99, a ze dne 13. května 2003, C-98/01 a C-463/00, pokud má vzhledem ke způsobu jeho použití dopady, které odporují jinému vnitrostátnímu právnímu předpisu (zejména čl. 2 odst. 1 písm. d) nařízení s mocí zákona č. 332 ze dne 31. května 1994, ve znění zákona č. 474 ze dne 30. července 1994), který je jako takový slučitelný s článkem 56 ES a s ohledem na podmínky jeho výkonu a předpoklady jeho použití odpovídá zásadám zavedeným ve výše uvedených rozsudcích Soudního dvora pro zvláštní práva?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Milán, usnesením ze dne 29. září 2004 ve věci Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM a další proti Comune di Milano a AEM SpA

(Věc C-464/04)

(2005/C 19/24)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Milán, ze dne 29. září 2004, ve věci Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM a další proti Comune di Milano a AEM SpA, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 2. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

— Je článek 2449 codice civile (občanského zákoníku), jak byl použit v původním řízení, slučitelný s článkem 56 Smlouvy o ES, jak byl vyložen rozsudky ze dne 23. května 2000, C-58/99, ze dne 4. června 2002, C-503/99 a C-483/99, a ze dne 13. května 2003, C-98/01 a C-463/00, pokud se jej dovolává subjekt veřejného práva, který sice ztratil právní kontrolu nad akciovou společností, avšak jako majitel poměrné většiny disponuje značným podílem (v tomto případě 33,4 %) a získá tímto způsobem nepřiměřené kontrolní pravomoci?

— Je článek 2449 codice civile ve spojení s článkem 4 nařízení s mocí zákona č. 332 ze dne 31. května 1994, ve znění zákona č. 474 ze dne 30. července 1994, slučitelný s článkem 56 Smlouvy o ES, jak byl vyložen rozsudky Soudního dvora ze dne 23. května 2000, C-58/99, ze dne 4. června 2002, C-503/99 a C-483/99, a ze dne 13. května 2003, C-98/01 a C-463/00, pokud se jej dovolává subjekt veřejného práva, který sice ztratil právní kontrolu nad akciovou společností, avšak jako majitel poměrné většiny disponuje značným podílem (v tomto případě 33,4 %) a získá tímto způsobem nepřiměřené kontrolní pravomoci?

— Je článek 2449 codice civile slučitelný s článkem 56 Smlouvy o ES, jak byl vyložen rozsudky Soudního dvora ze dne 23. května 2000, C-58/99, ze dne 4. června 2002, C-503/99 a C-483/99, a ze dne 13. května 2003, C-98/01 a C-463/00, pokud má vzhledem ke způsobu jeho použití dopady, které odporují jinému vnitrostátnímu právnímu předpisu (zejména čl. 2 odst. 1 písm. d) nařízení s mocí zákona č. 332 ze dne 31. května 1994, ve znění zákona č. 474 ze dne 30. července 1994), který je jako takový slučitelný s článkem 56 Smlouvy o ES a s ohledem na podmínky jeho výkonu a předpoklady jeho použití odpovídá zásadám zavedeným ve výše uvedených rozsudcích Soudního dvora pro zvláštní práva?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Sala de lo Social ze dne 1. října 2004 ve věci Manuel Acereda Herrera proti Servicio Cántabro de Salud

(Věc C-466/04)

(2005/C 19/25)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunal Superior de Justicia de Cantabria, Sala de lo Social, ze dne 1. října 2004 ve věci Manuel Acereda Herrera proti Servicio Cántabro de Salud, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 3. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal Superior de Justicia de Cantabria žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Mají být čl. 22 odst. 1 písm. c), čl. 22 odst. 2 a článek 36 nařízení Rady (EHS) č. 1408/1971 ze dne 14. června 1971, ve verzi vyplývající z úplného znění schváleného nařízením Rady (ES) č. 118/1997⁽¹⁾, vykládány v tom smyslu, že povolení k přesunu na území jiného členského státu za účelem přiměřeného léčení udělené příslušnou institucí s sebou nese právo dotčeného jednotlivce na náhradu nákladů na přesun, pobyt nebo stravu na území členského státu, do něž se přesunuje, ze strany instituce, která udělila povolení?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Vyplývá z práva Společenství nějaké pravidlo nebo kritérium, podle nichž se stanoví náklady, které se nahrazují a výše náhrady?

3. V případě záporné odpovědi na první otázku: Je to, že členský stát rozvíjí ustanovení nařízení Společenství prostřednictvím svých vnitrostátních předpisů, tak, že vydává dodatečné předpisy doplňující obsah nařízení, jejichž prostřednictvím zavádí odlišnou úpravu ve vztahu k případům, na něž se v nařízení vztahuje stejný právní režim, takže odrazuje občany od využívání určitých možností a práv, jež jim uděluje právní předpis Společenství, slučitelné s rozdělením pravomocí mezi členské státy a orgány Společenství, uvedeným ve Smlouvě o založení Evropského společenství a konkrétně v článku 10 Smlouvy (dříve článek 5), jakož i s právní povahou nařízení Společenství upravenou v článku 249 Smlouvy (dříve článek 189)? Konkrétně: Je to, že Španělské království zachovává ustanovení vnitrostátního práva, která poskytují pojištěným v rámci systému sociálního zabezpečení dodatečná práva na dávky nad práva udělená v článku 22 uvedeného nařízení, ovšem s rozlišením mezi různými případy zahrnutými v tomto nařízení, takže dodatečné dávky jsou poskytovány pouze v případě čl. 22 odst. 1 písm. c), aniž by existovalo objektivní, přiměřené a rozumné odůvodnění takového rozlišení, slučitelné se Smlouvou o založení Evropského společenství a s nařízením Rady (EHS) č. 1408/71?

4. V každém případě:

a) Je vnitrostátní pravidlo, jako je to, obsažené v čl. 5 odst. 3 královského nařízení č. 63/1995, které zrušením čl. 18 odst. 3 nařízení č. 2766/1967 ruší možnost pojištěných v rámci veřejného systému španělského sociálního zabezpečení získat náhradu nákladů zdravotní péče poskytnuté zdravotnickými zařízeními nebo odborníky se sídlem na španělském území v případě, že jim ošetření, na které mají nárok, nemůže být veřejným systémem poskytnuto v přiměřené lhůtě, s přihlédnutím k jejich stavu a pravděpodobnému průběhu nemoci, ačkoliv řídící orgán systému sociálního zabezpečení je v takových případech povinen pojištěnému povolit léčení

ve zdravotnických zařízeních nebo u odborníků se sídlem na území členských států jiných než Španělsko, slučitelné se zákazem diskriminace na základě státní příslušnosti stanoveným článkem 12 Smlouvy o založení Evropského společenství?

b) Je vnitrostátní pravidlo, jako je to, obsažené v čl. 5 odst. 3 královského nařízení č. 63/1995, které zrušením čl. 18 odst. 3 nařízení č. 2766/1967 ruší možnost pojištěných v rámci veřejného systému španělského sociálního zabezpečení získat náhradu nákladů zdravotní péče poskytnuté zdravotnickými zařízeními nebo odborníky se sídlem na španělském území v případě, že jim ošetření, na které mají nárok, nemůže být veřejným systémem poskytnuto v přiměřené lhůtě, s přihlédnutím k jejich stavu a pravděpodobnému průběhu nemoci, ačkoliv řídící orgán systému sociálního zabezpečení je v takových případech povinen pojištěnému povolit léčení ve zdravotnických zařízeních nebo u odborníků se sídlem na území členských států jiných než Španělsko, slučitelné s volným pohybem služeb zaručeným článkem 49 a následujícími Smlouvy o založení Evropského společenství?

c) Je vnitrostátní pravidlo, jako je to, obsažené v čl. 5 odst. 3 královského nařízení č. 63/1995, které zrušením čl. 18 odst. 3 nařízení č. 2766/1967 ruší možnost pojištěných v rámci veřejného systému španělského sociálního zabezpečení získat náhradu nákladů zdravotní péče poskytnuté zdravotnickými zařízeními nebo odborníky se sídlem na španělském území v případě, že jim ošetření, na které mají nárok, nemůže být veřejným systémem poskytnuto v přiměřené lhůtě, s přihlédnutím k jejich stavu a pravděpodobnému průběhu nemoci, ačkoliv řídící orgán systému sociálního zabezpečení je v takových případech povinen pojištěnému povolit léčení ve zdravotnických zařízeních nebo u odborníků se sídlem na území členských států jiných než Španělsko, slučitelné s ustanoveními článků 81, 82 a 87 Smlouvy o založení Evropského společenství o hospodářské soutěži?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, kterým se mění a aktualizuje nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systému sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a nařízení (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 (Úř. věst. L 28, 30.1.1997, s.1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 14. července 2004 ve věci Finanzamt Offenbach Main-Land proti Keller Holding GmbH

(Věc C-471/04)

(2005/C 19/26)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesfinanzhofu (Německo) ze dne 14. července 2004 ve věci Finanzamt Offenbach Main-Land proti Keller Holding GmbH, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 5. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je v rozporu s článkem 52 ve spojení s článkem 58 Smlouvy o založení Evropského společenství a článkem 73b Smlouvy o založení Evropského společenství případ, kdy vydaje právnické osoby na financování, které hospodářsky přímo souvisejí s příjmy z účasti na kapitálové společnosti, která má sídlo v jiném členském státě, osvobozenými v tuzemsku od daně, mohou být jako provozní výdaje odečteny pouze v tom rozsahu, v němž nejsou rozdělovány žádné nezdanitelné zisky spojené s touto účastí?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hof van Cassatie (Belgie) ze dne 22. října 2004 ve věci Plumex proti Young Sports N.V.

(Věc C-473/04)

(2005/C 19/27)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Hof van Cassatie (Belgie) ze dne 22. října 2004 ve věci Plumex proti Young Sports N.V., které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hof van Cassatie žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je doručování podle článků 4 až 11⁽¹⁾ včetně hlavním způsobem doručování a doručování přímo poštou podle článku 14 způsobem subsidiárním v tom smyslu, že má

první jmenovaný způsob doručování přednost před druhým způsobem, když byly oba uskutečněny podle právních předpisů?

- 2) Počíná v případě kumulace doručování adresátovi, uskutečněného jednak v souladu s články 4 až 11 včetně a jednak přímo poštou v souladu s článkem 14, běžet lhůta k podání odvolání datem doručení v souladu s články 4 až 11 včetně a nikoliv datem doručení v souladu s článkem 14?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (Úř. věst. L 160, s. 37).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 3. srpna 2004 ve správním sporu Engin Torun proti městu Augsburg

(Věc C-481/04)

(2005/C 19/28)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesverwaltungsgericht ze dne 3. srpna 2004 ve správním sporu Engin Torun proti městu Augsburg, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 22. listopadu 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesverwaltungsgericht žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Ztrácí plnoleté dítě tureckého zaměstnance řádně pracujícího ve Spolkové republice Německo již více než tři roky, které ukončilo přípravu na budoucí povolání v oboru obrábění kovů výuční zkouškou, své právo pobytu odvozené od práva ucházet se o pracovní nabídku podle čl. 7 odst. 2 rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80 (ARB 1/80) – kromě případu uvedeného v článku 14 ARB 1/80 a při opuštění hostitelského členského státu na nikoli bezvýznamnou dobu bez oprávněného důvodu – také tehdy, když

- a) bylo odsouzeno k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce tři roky a tři měsíce za těžkou loupež a trestné činy v souvislosti s omamnými látkami, přičemž trest nebyl – ani dodatečně – uložen podmíněně, a úhrnný trest po započtení doby strávené ve vyšetřovací vazbě vykonalo?

b) samo si hledalo zaměstnání jako zaměstnanec na řádném pracovním trhu Spolkové republiky Německo a tím podle čl. 6 odst. 1 druhé nebo třetí odrážky ARB 1/80 ve vlastní osobě získalo a později opět ztratilo právo pobytu odvozené od práva na přístup k zaměstnání?

Došlo k takové ztrátě tím, že

aa) ze svého posledního pracovního poměru dostalo od zaměstnavatele okamžitou výpověď kvůli drogové závislosti?

bb) se opět nepřihlásilo jako nezaměstnaný u příslušného orgánu po více než tříměsíčním onemocnění ve lhůtě tří pracovních dnů mezi ukončením pracovní neschopnosti a vzetím do vazby kvůli spáchání trestného činu?

cc) bylo odsouzeno k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce tři roky a tři měsíce za těžkou loupež a trestné činy v souvislosti s omamnými látkami, přičemž trest nebyl – ani dodatečně – uložen podmíněně, a úhrnný trest po započtení doby strávené ve vyšetřovací vazbě vykonalo a během této doby nebylo k dispozici na řádném pracovním trhu, ale přibližně čtvrt roku po propuštění z věznice si znovu našlo zaměstnání u pracovní agentury, aniž by disponovalo vnitrostátním právem pobytu?

2) V případě, že odpověď na první otázku je kladná: ztrácí turecký státní příslušník právo pobytu odvozené od práva na přístup k zaměstnání podle čl. 6 odst. 1 druhé nebo třetí odrážky ARB 1/80 za podmínek výše uvedených v písmeni b) první otázky?

Opravný prostředek podaný dne 22. listopadu 2004 proti usnesení vydanému dne 6. září 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve věci T-213/02 mezi SNF S.A. a Komisí Evropských společenství

(Věc C-482/04 P)

(2005/C 19/29)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 22. listopadu 2004 opravný prostředek podaný SNF S.A.S., se sídlem v Andrézieux (Francie), zastoupenou K. Van Meldegemem a C. Mereuem, advokáty, proti usnesení vydanému dne

6. září 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátý senát) ve věci T-213/02⁽¹⁾ mezi SNF S.A.S. a Komisí Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že tento opravný prostředek je přípustný a opodstatněný;

— zrušil usnesení Soudu prvního stupně ze dne 6. září 2004 ve věci T-213/02;

— rozhodl o věci samé nebo podpůrně vrátil věc k projednání Soudu prvního stupně, aby rozhodl ve věci samé; a

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů obou řízení.

Důvody opravného prostředku a návrh

Účastník řízení podávající opravný prostředek uvádí, že napadené usnesení Soudu prvního stupně by mělo být zrušeno z následujících důvodů:

a) Soud prvního stupně nesprávně vyložil čl. 114 odst. 1 jednacího řádu a porušil zásadu právní účinnosti a povinnost uvést odůvodnění;

b) Soud prvního stupně pochybil v právním posouzení skutkového základu;

c) usnesení Soudu prvního stupně porušuje právo na úplnou a efektivní soudní ochranu a právo být vyslechnut.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 233, 28.9.2002, s. 28.

Žaloba podaná dne 22. listopadu 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-483/04)

(2005/C 19/30)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. listopadu 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Knutem Simonssonem a Enricem Traversou.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- konstatoval, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/6/ES ⁽¹⁾ ze dne 18. února 2002 o ohlašovacích formalitách lodí připlouvajících do přístavů členských států Společenství nebo odplouvajících z nich, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 7 této směrnice;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 9. září 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 67, 9.3.2002, s. 31.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2004 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-501/04)

(2005/C 19/31)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 6. prosince 2004 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Enricem Traversou, právním poradcem, a Ramónem Vidalem Puigem, členem její právní služby, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Španělské království tím, že poskytuje pojistníkům možnost zrušit smlouvy v případě převodu kmene pojištěných smluv, pokud je převádějící nebo přejímající podnik pojišťovnou, která nemá v režimu práva usazování a volného pohybu služeb ve Španělsku sídlo, ale neumožňuje totéž, pokud k převodu dojde mezi španělskými pojišťovnami, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z
- článku 12 odst. 6 směrnice Rady 92/49/EHS ⁽¹⁾ ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS.
- čl. 14 odst. 5 směrnice 2002/83/ES ⁽²⁾ ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění.

— uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

I když čl. 12 odst. 6 směrnice 92/49 a čl. 14 odst. 5 směrnice 2002/83 členským státům umožňují poskytnout možnost zrušení smluv, členský stát uvedená ustanovení porušuje, jestliže při poskytování této možnosti rozlišuje, přímo nebo nepřímo, mezi pojišťovnami se sídlem v dotčeném členském státě a pojišťovnami z jiných členských států, které v tomto členském státě působí v režimu práva usazování nebo volného pohybu služeb.

Španělská právní úprava je diskriminační, protože zachází jinak a výhodněji se španělskými pojišťovnami než s pojišťovnami z jiných členských států ve vztahu k možnosti zrušení, aniž by rozdíl v zacházení odpovídal objektivním rozdílům mezi posuzovanými situacemi.

Rozdílné zacházení není odůvodněno důvody týkajícími se ochrany spotřebitelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

Výmaz věci C-177/02 ⁽¹⁾

(2005/C 19/32)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 19. října 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věcí C-177/02, C-178/02, C-179/02 a C-180/02 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Corte Suprema di cassazione): Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura - AGEA proti Azienda Agricola Fava Allessandro e Delledonne Carla (C-177/02), Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura - AGEA proti Luigi Serpelloni (C-178/02), Azienda Agricola Coato Giovanni, Lorenzo e Vaccaro Ivana proti Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura - AGEA (C-179/02) a Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura - AGEA proti Battista e Giacomo Malzani (C-180/02).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 29.6.2002.

Výmaz věci C-330/02 ⁽¹⁾

(2005/C 19/33)

(Jednací jazyk: angličtina)

Usnesením ze dne 14. října 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-330/02: Komise Evropských společenství proti Irsku.

Výmaz věci C- 77/03 ⁽¹⁾

(2005/C 19/34)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 19. října 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-77/03: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo.

Výmaz věci C-257/03 ⁽¹⁾

(2005/C 19/35)

(Jednací jazyk: angličtina)

Usnesením ze dne 25. října 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-257/03: Komise Evropských společenství proti Irsku.

Výmaz věci C- 340/03 ⁽¹⁾

(2005/C 19/36)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 25. října 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-340/03: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice.

Výmaz věci C-518/03 ⁽¹⁾

(2005/C 19/37)

(Jednací jazyk: švédština)

Usnesením ze dne 8. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-518/03, Komise Evropských společenství proti Švédskému království.

Výmaz věci C-62/04 ⁽¹⁾

(2005/C 19/38)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 28. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-62/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

Výmaz věci C-86/04 ⁽¹⁾

(2005/C 19/39)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 14. října 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-86/04: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.4.2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 20.9.2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

Výmaz věci C-92/04 ⁽¹⁾

(2005/C 19/40)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 30. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-92/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

Výmaz věci C-230/04 ⁽¹⁾

(2005/C 19/41)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 29. září 2004 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-230/04, Komise Evropských společenství proti Francouzské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 7.8.2004.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 16. prosince 2004

ve věcech T-120/01 a T-300/01, Carlo De Nicola proti
Evropské investiční bance ⁽¹⁾*(Zaměstnanci Evropské investiční banky — Přípustnost —
Pracovní podmínky — Disciplinární řízení — Zproštění
funkcí — Okamžité zrušení pracovního poměru)*

(2005/C 19/42)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věcech T-120/01 a T-300/01, Carlo De Nicola, s bydlištěm v Římě (Itálie), zastoupený L. Isolou, advokátem, proti Evropské investiční bance (zmocněnci: C. Gómez de la Cruz a F. Mantegazza, ve spolupráci s C. Camilliou, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je ve věci T-120/01 v podstatě jednak zrušení dopisu ředitele lidských zdrojů Evropské investiční banky ze dne 6. března 2001 týkajícího se podmínek reintegrace žalobce v důsledku rozsudku Soudu ze dne 23. února 2001, De Nicola v. EIB (T-7/98, T-208/98 a T-109/99, Recueil FP s. I-A-49 a II-185), a zrušení rozhodnutí prezidenta Banky ze dne 22. května 2001 o zproštění jeho funkcí a jednak získání náhrady škody, a jejímž předmětem je ve věci T-300/01 v podstatě jednak zrušení rozhodnutí prezidenta Banky ze dne 6. září 2001 o okamžitém zrušení jeho pracovního poměru bez odstupného a jednak získání náhrady škody, Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda, M. Jaeger a A. W. H. Meij, soudci; vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada, vydal dne 16. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí žalované ze dne 22. května 2001 o zproštění funkcí žalobce se zrušuje.

2) Rozhodnutí žalované ze dne 6. září 2001 o zrušení pracovního poměru s žalobcem se zrušuje.

3) Žalovaná je povinna uhradit žalobci z důvodu částečného nesplnění bodu 2 výroku rozsudku ze dne 23. února 2001 částku 3 716 EUR, případně zvýšenou o finanční vyrovnání odpovídající dnům nevyčerpané dovolené a zvýšenou o úroky z prodlení od 1. června 2001 do okamžiku skutečného zaplacení. Uplatnitelná sazba úroků z prodlení je vypočítána na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace, uplatnitelné během dotyčného období, zvýšená o dva body.

4) Žalovaná je povinna uhradit žalobci částku 2 315 EUR z důvodu nevybrané odměny za období od 1. března 2001 do 31. srpna 2001, zvýšenou o úroky z prodlení od 1. června 2001 do okamžiku skutečného zaplacení. Uplatnitelná sazba úroků z prodlení je vypočítána na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace, uplatnitelné během dotyčného období, zvýšená o dva body.

5) Žalovaná je povinna uhradit žalobci nedoplatek nevybrané odměny od 1. září 2001, zvýšený o úroky z prodlení odečtením částky 1 290 EUR uhrazené žalobci jako příspěvek na zeměpisnou mobilitu za měsíc září 2001. Uplatnitelná sazba úroků z prodlení je vypočítána na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace, uplatnitelné během dotyčného období, zvýšená o dva body.

6) Žalované se ukládá uhradit žalobci částku 10 000 EUR jako náhradu jeho morální újmy.

7) Žalovaná ponese své náklady řízení, včetně nákladů spojených s řízeními o předběžném opatření a polovinu nákladů vzniklých žalobci ve věcech T-120/01 a T-300/01 a během řízení o předběžném opatření v těchto věcech.

8) Ve zbývající části se žaloby zamítají.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 227, 11.8.2001 a Úř. věst. C 44, 16.2.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 18. listopadu 2004

ve věci T-176/01, Ferreire Nord SpA proti Komisi Evropských společností ⁽¹⁾

(Státní podpory — Pokyny Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí — Ocelářský podnik — Výrobky spadající pod Smlouvu o ES — Režim schválené podpory — Nová podpora — Zahájení formálního řízení — Lhůty — Práva na obhajobu — Legitimní očekávání — Odůvodnění — Časová působnost pokynů Společenství — Environmentální účel investice)

(2005/C 19/43)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci T-176/01, Ferreire Nord SpA, se sídlem v Osoppo (Itálie), zastoupená W. Viscardini Donà a G. Donà, advokáty, podporovaná Italskou republikou (zmocněnci: původně U. Leanza, poté I. Braguglia a M. Fiorilli, státní advokáti, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), proti Komisi Evropských společností (zmocněnci: K. Kreuschitz a V. Di Bucci), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2001/829/ES, ESUO ze dne 28. března 2001 ohledně státní podpory, kterou Itálie zamýšlí poskytnout Ferriere Nord SpA (Úř. věst. L 310, s. 22), a jednak žaloba na náhradu škody, která žalobkyni údajně vznikla v důsledku přijetí uvedeného rozhodnutí, Soud (čtvrtý rozšířený senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras a N. J. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada, vydal dne 18. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Žalobkyně ponese své náklady, jakož i náklady Komise.
3. Italská republika ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 13.10.2001.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 16. prosince 2004

ve věci T-11/02, Spyridon de Athanassios Pappas proti Komisi Evropských společností ⁽¹⁾

(Úředníci — Propuštění — Měsíční příspěvek podle článku 50 služebního řádu — Služby zohledněné při výpočtu příspěvku — Zaměstnání před vstupem do služebního poměru ve Společenství — Převedení nároků z důchodového pojištění)

(2005/C 19/44)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-11/02, Spyridon de Athanassios Pappas, bývalý úředník Komise Evropských společností, s bydlištěm v Kraainem (Belgie), zastoupený K. Adamantopoulosem a V. Akritidisem, advokáty, proti Komisi Evropských společností (zmocněnci: J. Currall a F. Clotuche-Duvieusart, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise, kterým se stanoví trvání měsíčního příspěvku, který obdrží žalobce po propuštění ze služebních důvodů podle článku 50 služebního řádu úředníků Evropských společností, Soud (samosoudce: M. Jaeger); vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 16. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Každý z účastníků řízení ponese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 16.3.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. listopadu 2004

ve věci T-164/02, Kaul GmbH proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ARCOL — Starší slovní ochranná známka Společenství CAPOL — Rozsah přezkumu odvolacího senátu — Posouzení skutečností předložených odvolacímu senátu)

(2005/C 19/45)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-164/02, Kaul GmbH, se sídlem v Elmshornu (Německo), zastoupená G. Württenbergerem a R. Kunzem, advokáty, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: A. von Mühlendahl a G. Schneider), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla Bayer AG, se sídlem v Leverkusenu (Německo), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 4. března 2002 (věc R 782/2000-3), týkajícímu se námitkového řízení mezi Kaul GmbH a Bayer AG, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, M. Vilaras a I. Wiszniewska-Bialecka, soudci, vedoucí soudní kanceláře: D. Christensen, rada, vydal dne 10. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 4. března 2002 (věc R 782/2000-3) se zrušuje.

2) OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 27.7.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 9. listopadu 2004

ve spojených věcech T-285/02 a T-395/02, Eva Vega Rodríguez proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Úředníci — Všeobecné výběrové řízení — Dotazník s více variantami odpovědí — Přesnost odpovědí klíče řešení — Soudní kontrola — Omezení)

(2005/C 19/46)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve spojených věcech T-285/02 a T-395/02, Eva Vega Rodríguez, s bydlištěm v Bruselu (Belgie), zastoupená ve věci T-285/02 J. Iturriagagoitia Bassasem a ve věci T-395/02 J. Iturriagagoitia Bassasem a K. Devolvé, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. Currall, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejichž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí výběrové komise COM/A/10/01, kterým se žalobkyni uděluje vylučující známka a nedostatečný počet bodů pro pokračování ve výběrovém řízení, a rozhodnutí, kterým se zamítá její odvolání, a podpůrně žaloby na náhradu škody, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 9. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloby se zamítají.

2. Každý účastník řízení nese své náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 23.11.2002.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. listopadu 2004

ve věci T-396/02, August Storck KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Trojrozměrná ochranná známka — Tvar bonbónu — Absolutní důvody pro zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 19/47)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-396/02, August Storck KG, se sídlem v Berlíně (Německo), zastoupená H. Wrage-Molkenthinem, T. Reherem, A. Heisem a I. Rohrem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: B. Müller a G. Schneider), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 14. října 2002 (věc R 187/2001-4), kterým se zamítá zápis trojrozměrné ochranné známky tvořené tvarem bonbónu světle hnědé barvy, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci; vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 10. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. listopadu 2004

ve věci T-402/02, August Storck KG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka společenství — Obrazová ochranná známka ztvárňující tvar obalu z krouceného papíru (tvar obalu bonbónu) — Předmět přihlášky — Absolutní důvod zamítnutí — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Užíváním získaná rozlišovací způsobilost — Čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 40/94 — Právo být vyslechnut — Čl. 73 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94 — Zkoumání skutečnosti z moci úřední — Čl. 74 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 19/48)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-402/02, August Storck KG, se sídlem v Berlíně (Německo), zastoupená H. Wrage-Molkenthinem, T. Reherem,

A. Heisem a I. Rohrem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: B. Müller a G. Schneider), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. října 2002 (věc R 0256/2001-2), kterým se zamítá zápis ochranné známky ztvárňující obal z krouceného papíru (tvar obalu bonbónu), Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili a M. Vilaras, soudci; vedoucí soudní kanceláře: B. Pastor, náměstkyně vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 10. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.
2. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 8.3.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 9. listopadu 2004

ve věci T-116/03, Oreste Montalto proti Radě Evropské Unie ⁽¹⁾

(Úředníci — Přijetí — Dočasný zaměstnanec — Oznámení o volném pracovním místě — Přijímací řízení)

(2005/C 19/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-116/03, Oreste Montalto, úředník Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), s bydlištěm v Alicante (Španělsko), zastoupený G. Vandersandenem, advokátem, proti Radě Evropské Unie (zmocněnci: B. Hoff-Nielsen a F. Anton), jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 23. května 2002, kterým se jmenuje zástupující předseda jednoho odvolacího senátu a rovněž předseda odvolacího odboru OHIM (Úř. věst. 2002, C 130, s. 2), a jednak žaloba na náhradu škody, Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdacasas a J. D. Cooke, soudci, vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada, vydal dne 9. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Rozhodnutí Rady ze dne 23. května 2002, kterým se jmenuje zástupující předseda jednoho odvolacího senátu, a rovněž předseda odvolacího odboru Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), se ruší.

2. Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.

3. Radě se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 135, 7.6.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 10. listopadu 2004

ve věci T-165/03, Eduard Vonier proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Úředníci — Výběrové řízení — Nezapsání na rezervní listinu — Vnitrostátní seminář — Složení zkušební komise — Ústní zkouška — Soukromý život — Jazykové znalosti)

(2005/C 19/50)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci T-165/03, Eduard Vonier, s bydlištěm v Amsterdamu (Nizozemsko), zastoupený W. Schmolkem, advokátem, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. Currall, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh jednak na zrušení rozhodnutí ze dne 30. července 2002, kterým zkušební komise výběrového řízení COM/A/6/01 rozhodla nezapsat žalobce na rezervní listinu správců v oblasti vnějších vztahů, a jednak návrh na náhradu škod včetně úroků pro nahrazení údajně utrpěné škody, Soud (třetí senát), ve složení J. Azizi, předseda senátu, F. Dehousse a O. Czúcz, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 10. listopadu 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Žaloba se zamítá.

2. Každá strana ponese své vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 13. července 2004

ve věci T- 29/03, Comunidad Autónoma de Andalucía proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) — Zpráva o správním vyšetřování ohledně uvedení olivového oleje na trh v Andalusii (Španělsko) — Stížnost — Nepřípustnost)

(2005/C 19/51)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci T-29/03, Comunidad Autónoma de Andalucía, zastoupená C. Carreterem Espinosou de los Monteros, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnci: C. Ladenburger a S. Pardo Quintillán, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí údajně obsaženého v dopise generálního ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ze dne 8. listopadu 2002, kterým posledně uvedený informoval žalobkyni o nemožnosti vyšetřit její stížnost podanou proti zprávě IO/2000/7057 OLAF, týkající se správního vyšetřování ohledně uvedení olivového oleje na trh v Andalusii (Španělsko), Soud (první senát), ve složení B. Vesterdorf, předseda, P. Mengozzi a M. E. Martins Ribeiro, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 13. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.

2) Žalobkyně ponese své náklady, jakož i náklady Komise.

(¹) Úř. věst. C 70, 22.3.2003.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 9. září 2004

ve věci T-14/04, Alto de Casablanca, SA proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Zastoupení advokátem — Zjevná nepřípustnost)

(2005/C 19/52)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-14/04, Alto de Casablanca, SA, se sídlem v Casablanca (Chile), zastoupené A. Pluckrosem, proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnec: O. Montalto), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla Bodegas Julián Chivite, SL, se sídlem v Cintruénigo (Španělsko), jejímž předmětem je žaloba na zrušení rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. listopadu 2003 (věc R 18/2003-2) týkajícího se přihlášky slovní ochranné známky VERAMONTE jako ochranné známky Společenství, Soud (pátý senát), ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a D. Cooke, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 9. září 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně nepřípustná.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 7. července 2004

ve věci T-37/04 R, Região autónoma dos Açores proti Radě Evropské unie

(Řízení o předběžném opatření — Rybolov — Nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 — Návrh na odklad provádění jeho části a na jiná předběžná opatření — Přípustnost — Naléhavost — Vedlejší účastenství)

(2005/C 19/53)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-37/04 R, Região autónoma dos Açores, zastoupená M. Renoufem, S. Crosbyem a C. Bryantem, H. Mercerem, advo-

káty, proti Radě Evropské unie (zmocněnci: J. Monteiro a F. Florindo Gijón), podporované Komisí Evropských společenství (zmocněnci: T. van Rijn a B. Doherty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku) a Španělským královstvím (zmocněnci: N. Díaz Abad a E. Braquehais Conesa, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na odklad provádění části nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 ze dne 4. listopadu 2003 o řízení intenzity rybolovu některých rybolovných oblastí a zdrojů Společenství, kterým se mění nařízení (ES) č. 2847/93 a zrušují nařízení (ES) č. 685/95 a (ES) č. 2027/95 (Úř. věst. L 289, s. 1) v rozsahu, v jakém se týká vod Azorských ostrovů, a zejména jeho článku 3, čl. 5 odst. 1, článku 11, čl. 13 písm. b), článku 15 a přílohy, a návrh na veškerá ostatní vhodná předběžná opatření, předseda Soudu vydal dne 7. července 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) *Porto de Abrigo – Organização de Produtores da Pesca CRL a GÊ-Questa – Associação de Defesa do Ambiente* jsou připuštěni vstoupit do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhů žalobkyně.
- 2) *Návrh na vedlejší účastenství WWF – World Wide for Nature a Seas at Risk* se zamítá.
- 3) *Návrh na předběžné opatření* se zamítá.
- 4) *O nákladech řízení* bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2004 Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-350/04)

(2005/C 19/54)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 24. srpna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH, se sídlem v Bitburgu (Německo), zastoupenou Michaelou Huth-Dierig, advokátkou.

Dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem byla Anheuser-Busch, Inc., St. Louis (Spojené státy americké).

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 22. června 2004 o odvolání ve věci R 453/2002-2;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	Anheuser-Busch, Inc.
Dotčená ochranná známka Společenství:	Slovní ochranná známka „BUD“ pro výrobky třídy 32 (pivo, ale [světlé horně kvašené pivo], porter [tmavě horně kvašené pivo], sladové alkoholické nápoje) – přihláška č. 24 711
Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:	Žalobkyně
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Německé slovní a obrazové známky „Bit“, „BIT“, „Bitte ein Bit“ a „Bitburger“ pro výrobky a služby tříd 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 32, 34 a 42 (mimo jiné pivo a nealkoholické nápoje)
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Zamítnutí námítky
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání žalobkyně
Dovolávané žalobní důvody:	Mezi známkami existuje značná podobnost. Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ . Starší ochranné známky BIT s právem přednosti požívají rozšířené ochrany podle čl. 8 odst. 5 nařízení.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2004 Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-351/04)

(2005/C 19/55)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 24. srpna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH, se sídlem v Bitburg (Německo), zastoupené Michaelou Huth-Dierig, advokátkou.

Anheuser-Busch, Inc., St. Louis (Spojené státy) byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 22. června 2004 o odvolání ve věci R 447/2002-2.

- uložil žalovanému Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:	Anheuser-Busch, Inc.
Přihlášená ochranná známka Společenství:	Obrazová ochranná známka „American Bud“ pro výrobky tříd 16, 25 a 32 (mimo jiné papír, oděvy, pivo, ale [světlé horně kvašené pivo], porter [tmavě horně kvašené pivo]), sladové alkoholické a nealkoholické nápoje) – přihláška č. 398 966
Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:	Žalobkyně
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Německé slovní a obrazové ochranné známky „Bit“ a „Bitte ein Bit“ pro výrobky a služby tříd 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 32, 34 a 42 (mimo jiné pivo a nealkoholické nápoje)
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí odvolání žalobkyně

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dovolávané důvody:

žalobní

- - Mezi známkami existuje značná zvuková podobnost.
- Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94.
- Starší ochranné známky BIT s právem přednosti požívají rozšířené ochrany podle čl. 8 odst. 5 nařízení.

Přihlašovatelka ochranné známky Společensví:

Anheuser-Busch, Inc.

Přihlášená ochranná známka Společensví:

Obrazová ochranná známka „Anheuser Busch Bud“ pro výrobky tříd 16, 25 a 32 (mimo jiné papír, oděvy, pivo, ale [světlé horně kvašené pivo], porter [tmavé horně kvašené pivo]), sladové alkoholické a nealkoholické nápoje) – přihláška č. 398 867

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:

Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení:

Německé slovní a obrazové ochranné známky „Bit“, „BIT“ a „Bitte ein Bit“ pro výrobky a služby tříd 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 32, 34 a 42 (mimo jiné pivo a nealkoholické nápoje)

Žaloba podaná dne 24. srpna 2004 Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-352/04)

(2005/C 19/56)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 24. srpna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu Bitburger Brauerei Th. Simon GmbH, se sídlem v Bitburg (Německo), zastoupené Michaelou Huth-Dierig, advokátkou.

Anheuser-Busch, Inc., St. Louis (Spojené státy) byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 22. června 2004 o odvolání ve věci R 451/2002-2.

— uložil žalovanému Úřadu náhradu nákladů řízení.

Rozhodnutí námitkového oddělení:

Zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí odvolání žalobkyně

Dovolávané důvody:

Mezi známkami existuje značná zvuková podobnost.

Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94.

Starší ochranné známky BIT s právem přednosti požívají rozšířené ochrany podle čl. 8 odst. 5 nařízení.

Žaloba podaná dne 8. října 2004 Henkel KGaA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-398/04)

(2005/C 19/57)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. října 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) společností Henkel KGaA, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupenou C. Osterriethem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ze dne 4. srpna 2004 – R771/1999-2 týkajícího se přihlášky ochranné známky Společenství 941 971, doručené 9. srpna 2004;

— uložil žalovanému úřadu náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobce

Přihlašovaná ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka ve formě dvouvrstvé/dvoubarevné (bílé/červená) tablety na mytí nádobí s oválným modrým jádrem pro výrobky ve třídě 1 (chemické výrobky určené pro průmysl), 3 (mýdla atd.), 21 (mycí houby atd.), přihláška č. 941 971

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí zápisu průzkumovou referentkou

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾. Zneužití uvážení

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. října 2004 Arch Chemicals, Inc., a Arch Timber Protection Limited proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-400/04)

(2005/C 19/58)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských

společenství Arch Chemicals Inc., se sídlem v Norwalk, Connecticut, USA a Arch Timber Protection Limited, se sídlem v Castleford, Velká Británie, zastoupenými K. Van Maldegemem a C. Mereuem, advokáty.

Žalobci navrhují, aby Soud:

— uložil žalovanému odpovědět na jejich žádost;

— nebo podpůrně zrušil akt Komise Evropských společenství D 341571(04);

— uložil žalovanému náhradu škody v prozatímní výši 1 EUR za škody způsobené nesplněním povinností žalovaného, které pro něj vyplývají z práva Společenství, tím, že žalobcům neodpověděl nebo podpůrně aktem Komise Evropských společenství D 341571 (04), spolu s případnými úroky, než bude rozhodnuto o přesné částce a určena přesná výše;

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci vyrábí a prodávají biocidní účinné látky a biocidní přípravky. Oznamovali několik látek a jsou účastníky přezkoumání těchto látek organizovaném podle směrnice 98/8/ES⁽¹⁾ o uvádění biocidních přípravků na trh, nařízení 1896/2000⁽²⁾ o první etapě programu podle čl. 16 odst. 2 směrnice 98/8/ES a nařízení 2032/2003⁽³⁾, které zakládá druhou etapu programu podle čl. 16 odst. 2 směrnice 98/8/ES.

Protože podle žalobců byla porušena jejich práva a legitimní očekávání jakožto účastníků přezkoumání, požádali žalovaného, aby přijal zvláštní opatření k nápravě údajných nesplnění povinností. Žalobci tvrdí, že nařízení 1896/2000 a nařízení 2032/2003 nepříznivě ovlivňují jejich práva na ochranu údajů zaručených směrnicí 98/8/ES. Žalobci dále uvádějí, že nařízení umožňují hodnotitelům provádět srovnávací posouzení účinných látek, upřednostňují posouzení nebezpečí místo posouzení rizika a umožňují zohlednit údaje poskytnuté třetí stranou.

Žalobci zaprvé tvrdí, že žalovaný nedefinoval své stanovisko a nepřijal nezbytná opatření. Podpůrně se domáhají toho, aby dopis žalovaného, kterým se zamítá žádost žalobců, byl zrušen.

Na podporu své žádosti žalobci uvádějí, že Komise porušila svou právní povinnost provést směrnici 98/8/ES v souladu se Smlouvou o ES a samotné znění směrnice, své povinnosti respektovat práva a legitimní očekávání účastníků, jako jsou žalobci a svou povinnost zajistit v souladu se zásadou řádné správy, že provedení směrnice členskými státy je v souladu se Smlouvou o ES a směrnicí.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, s. 1).
 (²) Nařízení Komise (ES) č. 1896/2000 ze dne 7. září 2000 o první etapě programu podle čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o biocidních přípravcích (Úř. věst. L 228, s. 6).
 (³) Nařízení Komise (ES) č. 2032/2003 ze dne 4. listopadu 2003 o druhé etapě desetiletého pracovního programu podle čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh, kterým se mění nařízení (ES) č. 1896/2000 (Úř. věst. L 307, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. října 2004 Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-401/04)

(2005/C 19/59)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla dne 1. října 2004 předložena žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH, se sídlem v Kirchheimboladen, Německo, zastoupenou K. Van Maldegemem a C. Mereum, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- nařídil žalované odpovědět na návrh žalobkyně;
- nebo podpůrně nařídil zrušení rozhodnutí Evropské komise D 341571(04);
- nařídil žalované prozatímní částkou ve výši 1 EUR nahradit žalobkyni škodu utrpěnou následkem toho, že žalovaná tím, že neodpověděla na návrh žalobkyně, nesplnila svoji povinnost uloženou právem Společenství, nebo podpůrně následkem rozhodnutí Evropské komise D 341571(04),

jakož i veškeré uplatnitelné úroky, až do přesného výpočtu a stanovení přesné částky;

- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dovolávané žalobní důvody jsou podobné žalobním důvodům dovolávaným ve věci T-400/04, Arch Chemicals a Arch Timber Protection v. Komise.

Žaloba podaná dne 1. října 2004 Rhodia Consumer Specialties Limited proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-402/04)

(2005/C 19/60)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Rhodia Consumer Specialties Limited, se sídlem ve Watford, Velká Británie, zastoupenou K. Van Maldegemem a C. Mereum, advokáty.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

- uložil žalovanému odpovědět žalobci na jeho žádost;
- nebo podpůrně zrušil akt Komise Evropských společenství D 341571(04);
- uložil žalovanému náhradu škody v prozatímní výši 1 EUR za škody způsobené nesplněním povinností žalovaného, které pro něj vyplývají z práva Společenství tím, že žalobci neodpověděl nebo podpůrně aktem Komise Evropských společenství D 341571 (04), spolu s případnými úroky, než bude rozhodnuto o přesné částce a určena přesná výše
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dovolávané žalobní důvody jsou stejné jako dovolávané žalobní důvody ve věci T-400/04, Arch Chemicals a Arch Timber Protection v. Komise.

Žaloba podaná dne 1. října 2004 Sumitomo Chemical (UK) PLC proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-403/04)**

(2005/C 19/61)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 1. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Sumitomo Chemical (UK) PLC, se sídlem v Londýně (Spojené království), zastoupenou K. Van Maldegem a C. Mereuem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- nařídil žalované odpovědět na návrh žalobkyně;
- nebo podpůrně nařídil zrušení rozhodnutí Komise D 341571(04);
- nařídil žalované nahradit škodu žalobkyně v prozatímní výši 1 EUR utrpěnou následkem toho, že žalovaná tím, že nedopověděla na návrh žalobkyně, nesplnila své povinnosti stanovené právem Evropských společenství, nebo podpůrně následkem rozhodnutí Komise D 341571 (04), jakož i veškeré uplatnitelné úroky, až do přesného výpočtu a stanovení přesné částky;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody, kterých se žalobkyně dovolává, jsou podobné žalobním důvodům dovolávaným ve věci T-400/04, Arch Chemicals a Arch Timber Protection v. Komise.

Žaloba podaná dne 1. října 2004 Troy Chemical Company BV proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-404/04)**

(2005/C 19/62)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla dne 1. října 2004 předložena žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství společností Troy Chemical Company BV, se

sídlem v Maassluis (Nizozemsko), zastoupenou K. Van Maldegemem a C. Mereuem, právníky.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- nařídil žalované odpovědět na žádost žalobkyně;
- nebo, podpůrně, nařídil zrušení aktu Evropské komise D 341571(04);
- nařídil žalované nahradit žalobkyni v prozatímní výši 1 euro spolu s úroky až do doby, než bude přesně vypočítána a určena přesná částka, škodu utrpěnou v důsledku toho, že žalovaná porušila svou povinnost vyplývající z práva Společenství tím, že neodpověděla žalobkyni, nebo, podpůrně, v důsledku aktu Evropské komise D 341571(04);
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům dovolávaným ve věci T-400/04, Arch Chemicals a Arch Timber Protection v. Komise.

Žaloba podaná dne 4. října 2004 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství**(Věc T-410/04)**

(2005/C 19/63)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Italskou republikou, zastoupenou Danilem Del Gaizem, státním advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil, že napadené rozhodnutí je neplatné;
- podpůrně určil, že napadené rozhodnutí je neplatné v tom, že provádí snížení celkových finančních prostředků Italské republiky na období let 2000-2006 na základě rozhodnutí 1999/659/ES, ve znění rozhodnutí 2000/426/ES;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím v této věci je rozhodnutí Komise 2004/592/ES ze dne 23. července 2004 o změně rozhodnutí 1999/659/ES, kterým se orientačně rozdělují finanční prostředky pro jednotlivé členské státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu na opatření pro rozvoj venkova na období let 2000 až 2006 ⁽¹⁾ [oznámeno pod číslem K(2004) 2837].

Podle žalobkyně změna obsažená v napadeném rozhodnutí nejen zmiňuje přizpůsobení přidělování fondů Společenství Italské republice na rok 2004 ve srovnání s odhady výdajů předloženými Italskou republikou, ale přepočítává celkové finanční prostředky fondů, které jí jsou určeny, tím, že poskytnutím celkových finančních prostředků ve výši 4 473,2 miliónů eur nepřímo snížila částku vyplývající z uvedeného berlínského profilu (rovnajícího se 4 512,30 miliónů eur) přibližně o 40 miliónů eur.

Na podporu svých požadavků se žalobkyně dovolává porušení zásady zákazu zpětné účinnosti. V tomto ohledu uplatňuje, že nařízení č. 817/2004 ⁽²⁾ bylo přijato dne 20. dubna 2004 a nabylo účinnosti dne 7. května 2004, tedy že byla výrazně překročena lhůta 30. září stanovená v čl. 47 odst. 1 nařízení č. 445/2002, v níž mají členské státy předat Komisi výkaz výdajů uskutečněných v průběhu finančního roku 2003 a výdajů plánovaných do konce tohoto roku, jakož i odhady na finanční rok 2004 a následující. Komise proto měla určit příjmové položky zapsané v rozpočtu na finanční rok 2004 na základě ustanovení článku 49 uvedeného nařízení, jež bylo dne 30. září 2003 ještě účinné, a nikoli již na základě ustanovení článku 57 nařízení č. 817/2004. V důsledku toho nemohla pro finanční rok 2004 přijmout napadené rozhodnutí, jehož právním základem je nová právní úprava k provedení nařízení č. 1257/1999 ⁽³⁾, ani provést odpovídající úpravu předběžných finančních prostředků definovaných v rozhodnutí 1999/659, ve znění rozhodnutí 426/2000, podle výše uvedeného článku 57, členským státem.

I kdyby se mělo za to, že nařízení č. 817/2004, a především článek 57 v celém rozsahu, se řádně použilo i na odhady předložené členskými státy dne 30. září podle nařízení č. 445/2002, žalobkyně podpůrně zpochybňuje, že by Komise měla pravomoc změnit finanční prostředky stanovené rozhodnutím 1999/659, ve znění rozhodnutí 2000/426, byť snížením celkových finančních prostředků vyplývajících z uvedeného berlínského profilu, a že se může použít na Italskou republiku.

V tomto ohledu se žalobkyně dovolává porušení článku 46 nařízení č. 1257/1999, jakož i porušení článku 57 nařízení č. 817/2004. Žalobkyně v tomto bodě tvrdí, že absolutní neexistence skutečného právního základu, který by umožňoval snížení provedené v napadeném rozhodnutí, svědčí o tom, že žalovaná přijetím tohoto rozhodnutí zcela zkrslila cíl nařízení, které je základem rozhodnutí, a překročila tak pravomoc.

Žalobkyně podpůrně uplatňuje porušení zásady legitimního očekávání, jakož i povinnosti uvést odůvodnění aktů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, 10.8.2004, s. 24.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 817/2004 ze dne 29. dubna 2004 o provedení nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), Úř. věst. L 153, 30.4. 2004, s. 30.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení, Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 80.

Žaloba podaná dne 13. října 2004 Francouzskou republikou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-425/04)

(2005/C 19/64)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Francouzskou republikou, zastoupenou jejími zmocněnci Ronnym Abrahamem, Géraudem de Bergues a Stép-hanií Ramet, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil ve svém celku rozhodnutí Komise č. C(2004) 3060 ze dne 2. srpna 2004 týkající se státní podpory poskytnuté Francii ve prospěch France Télécom;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně nejprve dovolává porušení podstatných formálních náležitostí a práv na obhajobu. Podle žalobkyně Komise založila své rozhodnutí na skutečnostech, tedy ministerských rozhodnutích ze dne 12. července 2002, které spadají mimo rámec řízení, jak byl stanoven v rozhodnutí o zahájení řízení. Žalobkyně má za to, že Komise měla prodloužit řízení přijetím nového rozhodnutí o zahájení řízení.

Žalobkyně se zejména opírá o právní pochybení, pokud jde o pojem státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Podle žalobkyně Komise nesprávně aplikovala zásadu soukromého investora v tržním hospodářství. Podle žalobkyně ministerská rozhodnutí nepředstavují závazek státu a nemohou být kvalifikována jako státní podpora, jelikož zásada soukromého investora nemůže být aplikována. Žalobkyně mimoto shledala, že Komise učinila nesprávný závěr, pokud jde o existenci podpory vyplývající ze dvou odlišných skutečností, u nichž by musela uznat, pokud jde o každou skutečnost zvlášť, že žádná nenaplnuje znaky nezbytné pro kvalifikaci státní podpory. Těmito skutečnostmi jsou prohlášení z července 2002 a projekt akcionářských výhod z prosince 2002.

Zatřetí má žalobkyně za to, že Komise se dopustila zjevného pochybení v posouzení tím, že shledala, že analýza obsahu rozhovoru ze dne 12. července 2002 umožňuje zjištění, že se jedná o akcionářský závazek státu a že byla ovlivněna situace na trhu v prosinci.

Nakonec žalobkyně uvádí, že následné odůvodnění obsahuje rozpory a nedostatky, které způsobují nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 13. října 2004 Francouzskou republikou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-427/04)

(2005/C 19/65)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Francouzskou republikou, zastoupenou svými

zmocněnci Ronnym Abrahamem, Géraudem de Bergues a Stép-
hání Ramet, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil v plném rozsahu rozhodnutí Komise č. C(2004) 3061 ze dne 2. srpna 2004 o státní podpoře poskytnuté Francií France Télécom;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v projednávané věci mělo za to, že režim daně z podnikání uplatnitelný na France Télécom (FT) mezi lednem 1994 a prosincem 2002 představuje státní podporu neslučitelnou se společným trhem.

Žalobkyně zaprvé na podporu svých tvrzení uplatňuje, že Komise provedla zjevně nesprávné skutkové zjištění a nesprávné právní posouzení. V tomto ohledu zpochybňuje analýzu, kterou Komise provádí z daňového režimu uplatnitelného na FT podle zákona č. 90-568 ze dne 2. července 1990 o organizaci veřejné služby Pošty a France Télécom. Komise tak jednak posoudila jako smíšený poplatek zaplacený FT mezi roky 1991 a 1993, zatímco jeho povaha byla čistě daňová, a jednak měla za to, že FT během období 1991–2002 podléhala dvěma rozdílným daňovým režimům, zatímco se jednalo o všeobecný daňový režim rozdělený na dvě období. Žalovaná tedy měla provést vyrovnání v rámci období 1991–2002.

Žalobkyně rovněž uplatňuje porušení článku 15 nařízení č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES v rozsahu, v němž Komise měla posoudit, že lhůta deseti let uplynula mezi dnem, kdy byla údajná podpora poskytnuta, 2. července 1990, datu, ke kterému zákon č. 90-568 stanovil v plném rozsahu a konečným způsobem dotýčný daňový systém, a první žádostí o informace žalovanou ze dne 28. června 2001.

Žalobkyně se mimoto dovolává rovněž porušení zásady legitimního očekávání v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí požaduje navrácení podpory FT a svých vlastních práv na obhajobu v rozsahu, v němž Komise došla k závěru ohledně existence podpory, aniž by francouzským orgánům umožnila vyjádřit se k podstatné skutečnosti její argumentace, tedy smíšené povaze poplatku uhrazeného FT mezi roky 1991 a 1993.

**Žaloba podaná dne 5. listopadu 2004 Italskou republikou
proti Komisi Evropských společenství****(Věc T-443/04)**

(2005/C 19/66)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 5. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Italskou republikou, zastoupenou Antoniem Cingolem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil přípisy Evropské komise ze dne 27. srpna 2004 (DOCUP Abruzzes), ze dne 3. září 2004 (DOCUP Latium), ze dne 15. září 2004 (POR Molise), ze dne 17. září 2004 (PON Rozvoj místních podniků), ze dne 17. září 2004 (DOCUP Veneto), ze dne 20. září 2004 (POR Calabre) a ze dne 22. září (DOCUP Ligurie), jejichž předmětem je podřídit postup platby záloh v souvislosti s režimy podpor podmínkám, které nejsou vyžadovány platnými právními předpisy, za účelem neoprávněně omezit způsobilost výdajů spojených s používáním dotčených strukturálních fondů,

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou stejné s dovolávanými argumenty ve věci T-345/04, Italská republika proti Komisi. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 55.

**Žaloba podaná dne 9. listopadu 2004 CO-FRUTTA Soc.
coop. a r.l. proti Komisi Evropských společenství****(Věc T-446/04)**

(2005/C 19/67)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 9. listopadu 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských

společenství CO-FRUTTA soc. coop. a r.l., zastoupenou Wilmou Viscardini a Gabrielem Donàem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil na základě článku 230 Smlouvy o ES rozhodnutí uvedené v dopise generálního tajemníka Evropské komise ze dne 10. srpna 2004 (SG/B/2/MM/tf D (2004) 7079), kterým byla v podstatě zamítnuta žádost o potvrzení, předložená společností Co-Frutta dopisem ze dne 3. května 2004, přístupu k dokumentům obsahujícím údaje vztahující se k letům 1998, 1999 a 2000, týkající se hospodářských subjektů zaregistrovaných ve Společenství k dovozu banánů (SOT s banány);

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu svých požadavků uplatňuje, že Komise již nemohla přijmout napadené rozhodnutí, protože (konkludentní) rozhodnutí o zamítnutí žádosti o potvrzení již bylo přijato, jelikož mlčení Komise znamená zamítnutí.

Mimoto žalobkyně uplatňuje další argumenty v podstatě podobné těm, které formulovala ve své žalobě ve věci T-355/04 (Úř. věst. C 262, 23.10.2004).

**Žaloba na nečinnost podaná dne 18. listopadu 2004
Mediocruso – Estabelecimento de Ensino Particular, S.A.
proti Komisi Evropských společenství****(Věc T-451/04)**

(2005/C 19/68)

(Jednací jazyk: portugalština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 18. listopadu 2004 žaloba na nečinnost proti Komisi Evropských společenství podaná Mediocruso – Estabelecimento de Ensino Particular, S.A., se sídlem v Lisabonu (Portugalsko), zastoupenou Carlosem Botelhem Monizem a Eduardem Maiou Cadetem, advokáty, se sídlem v Lisabonu.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- určil, že Komise v rozporu s tím, co stanoví článek 233 ES, nesplnila svoji povinnost vykonat rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ze dne 21. září 2000 (C-462/98 P, *Mediocruso v. Komise*);
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně svůj návrh opírá o údajnou nečinnost, jíž se dopustila Komise tím, že se zdržela přijetí opatření nezbytných ke splnění rozsudku vydaného Soudním dvorem Evropských společenství dne 21. září 2000 (C-462/98 P, *Mediocruso v. Komise*).

Od data vyhlášení rozsudku uběhlo již více než 50 měsíců, aniž by Komise přijala opatření, jež vyžaduje jeho splnění, zejména rozhodnutí o žádostech o zaplacení zůstatků předložených žalobkyní.

Přesto, že žalobkyně dopisem ze dne 19. července 2004 Komisi vyzvala, aby jednala a splnila rozsudek Soudního dvora, Komise se v dopise ze dne 31. srpna 2004 omezila na odpověď, že její služby přistoupí v co možná nejkratší době k vypracování

nových rozhodnutí. Žalobkyně má za to, že tato odpověď je čistě mezitímní sdělení a nepředstavuje žádný prostředek výkonu uvedeného rozsudku.

Komise se tedy dopustila protiprávní nečinnosti podle článku 232 ES, která může být určena Soudem podle odstavce 1 téhož článku.

Výmaz věci T-259/99 ⁽¹⁾

(2005/C 19/69)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Usnesením ze dne 9. listopadu 2004 rozhodl předseda druhého senátu Soudu prvního stupně Evropských společenství o výmazu věci T- 259/99, *Tankstation Jagt B.V.* proti Komisi Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 8.1.2000.

III

(Oznámení)

(2005/C 19/70)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 6, 8.1.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 314, 18.12.2004

Úř. věst. C 300, 4.12.2004

Úř. věst. C 273, 6.11.2004

Úř. věst. C 262, 23.10.2004

Úř. věst. C 251, 9.10.2004

Úř. věst. C 239, 25.9.2004

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
